

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

τὸν εὖ φρονοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε.
 ἄλωτὰ γίνετ' ἐπιμελεία καὶ πόνω
 ἅπαντ'· ἐγὼ τούτο(ν) παράδειγμα νῦν φέρω.
 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατείργασμαι γάμον
 <ὄν> οὐδ' ἂν εἷς ποτ' ᾤετ' ἀνθρώπων ὅλως. 865
 Γο. προάγε(τε) δὴ θᾶπτόν ποθ' ὑμεῖς.

Σω. δεῦτε δὴ·
 μῆτερ, δέχου ταύτας. ὁ Κνήμων δ' οὐδέπω;
 (Γο.) ὅς ἰκέτευέ μ' ἐξαγαγεῖν τὴν γραῦν ἔτι,
 ἔν' ἧ τελέως μόνος καθ' αὐτόν;

(Σω.) ὦ τρόπου
 ἀμάχου. 870

(Γο.) τοιοῦτος.

(Σω.) ἀλλὰ πολλὰ χαιρέτω.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν.

(Γο.) Σώστραθ', ὑπεραιοχύνομαι
 γυναιξί(ν) ἐν ταύτῳ—

(Σω.) τίς ὁ λῆρος; οὐ πρόει;
 οἰκεῖα ταῦτ' ἤδη νομίζειν πάντα δεῖ.

Σιμ. ἄπειμι, νῆ τὴν Ἄρτεμιν, καγώ. μόνος
 ἐνταῦθα κατακείσει· τάλας σὺ τοῦ τρόπου. 875
 πρὸς τὸν θεόν σε βουλομένων [τούτων ἄγειν
 ἀντεῖπας. ἔσται μέγα <κα>κὸν πάλιν [τί σοι,
 νῆ τῷ θεῷ, <καὶ> μείζον ἢ νῦν. εὖ πά[θους.